

Endvidere forslås der indsat en ny bestemmelse i § 4 a, stk. 1, 2. pkt., om, at tilladelser til at nedlægge rørledninger, der kan antages at påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder, dvs. habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og Ramsarområder, væsentligt, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Også væsentlige indirekte påvirkninger fra et projekt vil kunne medføre, at projektet bliver omfattet af kravet om vurdering. Der vil dog skulle foreligge en klar indikation for den indirekte påvirkning.

Sådanne vurderinger har til dels været dækket af de gældende bestemmelser i bekendtgørelse nr. 884 af 21. september 2000 om miljømæssig vurdering (VVM) af projekter til indvinding af kulbrinter og til etablering af rørledninger på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde. Selv om der er en vis overlapning med VVM, skal virkningerne af et projekt på en lokalitet vurderes konkret under hensyn til bevaringsmålsætninger for lokaliteten uanset reglerne om VVM.

Hvis transport- og energiministeren anser det for nødvendigt, skal offentligheden ifølge § 4 a, stk. 1, 3. pkt., høres om vurderingen af virkningerne på lokaliteten, inden tilladelsen meddeles. Dette vil ske i forbindelse med høring om VVM-redegørelsen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en vurdering af virkningerne på lokaliteten skal udsendes i høring. Det kan bl.a. bero på, hvor omfattende virkningerne er, og om der samtidig udarbejdes en VVM.

Hvis en vurdering af virkningerne viser, at projektet ikke skader internationale naturbeskyttelsesområder, kan der ifølge § 4 a, stk. 2, nr. 1, umiddelbart gives tilladelse til projektet under forudsætning af, at øvrige relevante betingelser herfor er opfyldt.

Hvis det derimod er vurderingen, at området udsættes for en væsentlig negativ belastning ved gennemførelse af projektet, kan der ifølge § 4 a, stk. 2, nr. 2, kun gives tilladelse til projektet, såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det nødvendigt at gennemføre projektet, fordi alternative placeringer af rørledningen ikke findes mulig.

For lokaliteter med en prioriteret naturtype eller prioriterede arter gælder dog særlige begrænsninger, jf. § 4 a, stk. 3, der implementerer habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, i kontinentalsokkeloven. Bekendtgørelsen om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsarområder) in-

deholder en fortegnelse over naturtyper og arter, hvor de prioriterede, dvs. særligt truede på europæisk plan, er markeret.

Hvor der er tale om internationale naturbeskyttelsesområder, som rummer særligt prioriterede naturtyper eller prioriterede arter, er betingelserne for at kunne give tilladelse til projekter, som har en negativ indvirkning på lokaliteten, strengere. Her kan der kun gives tilladelse, hvis det er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed, væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller samfundsinteresser, som gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Lovforslaget udelukker ikke, at der selv på lokaliteter med prioriterede naturtyper eller arter kan nedlægges elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter. Lovforslaget foreskriver derimod en nøje miljømæssig afvejning af de forskellige beskyttelsesinteresser, og det er klart, at der i områder med prioriterede naturtyper må foretages en strengere vurdering med henblik på en effektiv beskyttelse af disse områder.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, foreskriver, at der skal indhentes udtalelse fra Kommissionen, såfremt der ønskes gennemført et projekt i en lokalitet med en prioriteret naturtype m.v., og dette sker med henvisning til, at væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Dette krav implementeres i § 4 a, stk. 4. Der er tale om en høring af Kommissionen og ikke et krav om en godkendelse fra Kommissionens side.

Hvis tilladelse gives efter det foreslåede stk. 2, nr. 2, eller efter stk. 3, selvom der må konstateres en væsentlig negativ belastning af området, skal der efter § 4 a, stk. 5 fastsættes passende kompensationsforanstaltninger. Det kan eksempelvis være vilkår til ansøgeren om særlige tiltag for at kompensere for de negative miljømæssige virkninger i form af anvendelse af den bedst tilgængelige teknik og bedst tilgængelige praksis ved anlæg, drift og vedligehold, udpegnings af alternative naturbeskyttelsesområder eller gennemførelse af restriktioner for jagt, drift, m.v. Fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde og vil ske inden for rammerne af proportionalitetsprincippet. Udgifterne ved eventuelle kompensationsforanstaltninger vil skulle dækkes af ansøgeren. Ministeren skal underrette Europa-Kommissionen om disse kompensationsforanstaltninger. En sådan underretningspligt fremgår af artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet.

I § 4 b, stk. 1, foreslås indsat en ny bestemmelse om adgang for myndighederne til at pålægge anlæggets